UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Decretum Gratiani

Gratianus <de Clusio>

Parisijs, 1542

Prima, an ordinat[us] ab exco[mmun]icato eijciendus sit? No[n] si ignorauit illu[m] esse exco[m]municatum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-62466

Visual Library

Solui pōt reo accuſato.

quē reū vel crimīnoſum: vt.xv.q.vlt.c.vlt.vnde reo accuſato poteſt ſolui id quod ei debet: vt.ff.de ſolu.reo. ſola enim nominatio non ſufficit: vt.ij.q.j.multi. et lex dicit ꝙ ſi condēnatus appellauit, ſtatus eius integer eſt.ff.nil.inno.pē.appel.l.vnica.nec inter infames interim eſt habendꝰ ff.de his qui not.infa.furti.ipedit tamen interim ab honoribꝰ: vt.lxxj.diſt.tantis.

Adde ad hoc gl.op.l.§.ſi quis autē.in gl.j.inſti.d ſu ſpe.tu.

a ¶ Priuſꝗ̄. Sic ex vt lit.pen.ca.ij.ſi.xxxiij.q.ij.ſeculares: ⁊.xxxv.q.vj.multorū: ⁊.xv.q.vlti.c.vlti.

Extra de accuſa.deꝰ oīpotēs.nec ꝓcuratoꝛ eſſe pōt.C.de ꝓcu.reum.

Sine.¶ Caſꝰ. Hic ponitur v.queſtio ꝗ̄ queritur vtrū epiſcopꝰ accuſatus vocatꝰ ad ſedem apoſtolicam ſi ſententia ꝓ eo feratur, debeat ad eccleſiam ſuā ſine pape literꝭ reuerti. Et reſpōdetur ꝙ nō: vt.j.c.ſequenti.

Quilibet. ¶ Caſus. Si epiſcopus accuſatur coꝛam papa: ſi non poteſt ſibi crimen probari, non debet ad eccleſiā ſuā reuerti ſine literis apoſtolicis, in quibus cōtineatur qualiter ſuam cauſam finierit vt poſt reuerſionem ſuā vicini epiſcopi hoc cognoſcere poſſint: quoniam epi ſicut ab apoſtolis ſunt inſtituti dn̄o diſponēte: ita a ſācta ſede apoſtolica debent defendi: diſpoſitioni cuius omnia maioꝛa ſunt iudicia reſeruata.

b ¶ Repreſentauerit. Clericus etiam ſe nō repreſentabit pape ſine literis ſui epi: vt.C.de epiſ.⁊ cle.ſi qua per calumniam.⁊ in aut.quomodo opoꝛtet epiſcopos.§.non aliter,col.j.

c ¶ Ambiguitate. Gl.extra de offi.oꝛ.ex parte.extra de fide inſtru.quod ſuper.

d ¶ Eoꝛum.i.apoſtoloꝛum.

Sententia excōicationis. ¶ Caſus Supra in.viij.cauſa oſtēſum eſt de epō ꝗ vſurpauit ſibi eligere ſucceſſoꝛes. Nūc vo vult tractare de epis excōicatis ꝗ preſumūt clericos oꝛdinare: ⁊ de archiepis ꝗ dānāt clericos ſui ſuffraganei illo incōſulto: ꝗ oīa vt cōpetētius oſtēdat, thema ꝓponit: ⁊ tres inde elicit queſtiones.

e ¶ Sētētia excōicatiōis. In ſupioꝛi cauſa dictū eſt ꝙ epi qn̄ꝗ̄ vſurpāt ſibi aliꝗd de iure ſuoꝝ clericoꝝ, qn̄ꝗ̄ ſibi ꝯſtituūt ſucceſſoꝛē: hic agit ꝗ̄liter vſurpāt quādoꝗ̄ de iure vicinoꝝ epoꝝ: ⁊ oſtendit hic ꝙ nemo oꝛdinabit clericos alterīꝰ epi eo non requiſito, nec etiam iudicabit: ⁊ ꝙ metropolitanus clericos ſui ſuffraganei nō pōt iudicare et vt hec et alia ⁊c̄.

ram: lex em̄ ecclīaſtica pōtificem ab alijs accuſatū priuſꝗ̄ ſub luce obiecta conſtiterint, exigit non relinqui.

¶ Queſtio.v.

Sine lr̄is apl̄icis epūs accuſatꝰ ⁊ a ſancta ſede vocatus ad ſuā nō reuertat eccleſiam.

Unde Sixtus papa ait.

¶ A ſede apoſtolica vocatus epūs ad domum non reuertatur: niſi purgatus, ⁊ apoſtolicis literis inſtructus.

Quilibet fratrū pulſatꝰ atꝗ̄ ab hac ſancta ſede vocatꝰ: cū ſe nobis repreſentauerit [b], non prius reuertat, ꝗ̄ hinc lr̄is apl̄icis vel formatis pleniter inſtructꝰ atꝗ̄ purgatus ſit, ſi fuerit vnde: vt poſtꝗ̄ domū reuerſꝰ fuerit, recognoſcant vicini ſui ꝗ̄liter ſuā alioꝛūꝗ̄ cauſam hic finierit: quatenꝰ illam abſꝗ̄ ambiguitate [c] vlla nūciare et predicare oībꝰ poſſit: ab hac em̄ ſctā fide a ſāctꝭ apl̄is tueri, defendi ⁊ liberari epi iuſſi ſunt: ⁊ ſicut eoꝝ [d] diſpoſitione oꝛdināte dn̄o primitus ſunt conſtituti: ſic huiꝰ ſancte ſedis (cuiꝰ diſpoſitioni eoꝝ cauſas ⁊ iudicia ſeruauerūt) ꝓtectiōe futurꝭ tpibꝰ ſint ab oībꝰ ꝑuerſitatibꝰ ſēꝑ liberi. Un̄ culpant ꝗ circa frēs aliter egerīt ꝗ̄ huiꝰ ſctē ſedis rectoꝛibus placere cognouerint.

¶ Cauſa.ix.

Sententia excōicationis [e] notatꝰ quidā archiepūs alīꝗt clericos alterius metropolitani oꝛdinauit. quēdam capellanū ſui ſuffraganei illo incōſulto depoſuit, atꝗ̄ aliū in loco eiꝰ oꝛdinauit. Hic primū querit an oꝛdinatio que ab excōicatꝭ facta eſt, aliquo modo poſſit rata haberi? Scd̄o, an liceat epiſcopo, archiepō, primati vł̄ patriarche clericos alteriꝰ ꝓuincie ſine ꝓpꝛijs lr̄is oꝛdinare? Tertio, an archiepūs clericos ſuffraganei ſui illo inconſulto damnare valeat, vel damnatos abſoluere?

¶ Queſtio.j.

Quod oꝛdinatio [f] ꝗ̄ ab excōicatꝭ celebrat, nullas omnino vires obtineat: nec etiā cōſecratio appellanda ſit: teſtat Gre

Quod oꝛdinatio. ¶ Caſꝰ. Hic intitulat prima queſtio ꝗ̄ queritur, vtrū oꝛdinatio facta ab excōicatꝭ poſſit rata haberi: ⁊ certe de hoc ita dicit Hu. ꝙ ꝗlibet epūs ſiue excōicatus ſiue nō, ſiue catholicꝰ, ſiue nō ſiue vltimā manꝰ impoſitionē recepit in eccleſia, ſiue extra, oꝛdinem cōfert: ⁊ oꝛdinati ab eo oꝛdines recipiunt, dummodo in foꝛma eccleſie hoc fiat: et ſi illi alios oꝛdinauerint, oꝛdinati erunt: ⁊ ſic in infinitū: vt.j.qō.j.qꝺ quidā.⁊.j.c.oꝛdinationes. idem dicit de coꝛpe xp̄i: arg.de ꝯſe.diſ.iiij. oſtēditur, ſicut in ſacramētis.j.q.j. dominus declarabit. Sed in hoc eſt differētia: qꝛ oꝛdinati ab eo ꝗ recepit vltimā manꝰ īpoſitionē i ecclīa: ſiue ſcienter, ſiue ignoꝛāter: ſi digni ſunt, tolerātur ex mia: vt.j.c.ij.⁊.iij. niſi in quatuoꝛ caſibꝰ notatis in apparatu. Sed ſi ab eo ꝗ nō recepit in eccleſia: ſi ſciēter, nō tolerant: ſi ignorāter, ⁊ hoc ꝓbauerint, tolerant: vt.j.eo.oꝛdinationes. Rufinus tn̄ ⁊ Jo.fauētinꝰ dicebāt ꝙ epiſcopꝰ ꝗ recepit vltimā manꝰ īpoſitionē extra eccleſiā.i.oꝛdinē epalē: qꝛ poſt illū nullꝰ eſt oꝛdo, oꝛdinē conferre nō poteſt: ⁊ ꝗ oꝛdinat a tali, nihil recipit: ſecꝰ ſi intra eccleſiā recipiat vltimā manꝰ impoſitionē. De coꝛpoꝛe Chꝛiſti dicebāt ꝙ nullꝰ extra eccleſiā ꝯſtituꝰ ꝯficiebat. argu.xxiiij.q.j. ſchiſma. ⁊ foꝛte Gra. fuit huiꝰ opinionis: vt.j.e.§.ſꝫ excōmunicati.⁊.j.q.j.ſꝫ opponit. Ibi tn̄ poſt hāc opinionē ponit Gra. catholicā veritatē. Et videt hic primo ꝓbare Gra. ꝙ talis oꝛdinatio non valet.

Excōicatꝰ ꝑ ſeculārꝭ an poſſit oꝛdīes ꝯferre.

f ¶ Quod oꝛdinatio. Hic queritur an oꝛdinatio facta

gorius dicens.

Nõ põt appellari cõsecratio q̃ fit ab excõmunicatis.

Nos ꝯsecrationẽ[a] dicere nullo mõ possumus q̃ ab excõicatis[b] hoĩb9 est illicite celebrata[c]. Itẽ. Dales.

Excõicati illicite man9 iponũt: qꝛ ptãtẽ ordinãdi non habẽt. vbi autẽ illicita est man9 impositio, vuln9 infigitur. vnde reiterari necesse est quod minime ꝓbatur esse collatũ. Unde damasus papa ait. Psice.

Per illicitã man9 impositionẽ vulneratum caput illi q̃ videbant̃ aliq̃d accepisse, habebãt: et vbi vuln9 ĩfixũ est, necesse ẽ medicinã adhiberi: qua fixa sanet̃ macłã. Itẽ reiterari necesse est qđ legitime actũ aut collatũ minime ꝓbat̃. Nã quõ possit honorẽ retinere q̃ ab illo accepit q̃ ptãtẽ dare non habuit legitie inuenire nõ possũ. Sed excoicati hic itelligunt̃ q̃ in ipsa sua ordinatiõe penã excõicatiõis ꝯtraxerũt: q̃ nũq̃ in numero catholicoꝝ fuerũt. Ceterũ qui inter catholicos pri9 deputati sunt: si postea excõmunicationis sñia notati fuerint: ordinationes tamen eoruꝫ ab ecclesia misericorditer tolerantur. Unde Urbanus ij. scribit dicens.

Ordinationes ab excõmunicatis nõ simoniace facte ex misericordia tolerantur.

Ab excõicatis, quõdã[b] tñ catholicꝭ, epis ordinatos, siq̃dẽ nõ simoniace ordines ipsos acceperũt: ꝛ si ipsos epos simõiacos nõ fuisse ꝯstiterit: ad hoc si eoꝝ religiosior vita ꝛ doctrie ꝑrogatiua visa fuerit ꝓmereri: pñia indicta quã ꝯgruã duxeris i ipsis quos acceperũt ordinib9 permanere ꝑmittas: ad sup̃iores aũt cõscẽdere nõ cõcedimus: nisi necessitas ꝛ vtilitas maxima flagitauerit: et ipsoꝝ sctã ꝯuersatio ꝓmeruerit. Sꝫ ꝛ illđ Greg. de noiati excõicatis intelligit̃: quoꝝ ordinationes sunt irrite si eoꝝ dãnatio nõ erat ordinãdis incognita.

---

ab excõmunicato sit rata. excommunicatus hic dicitur precisus ab ecclesia ꝓpter heresim vel schisma, vel aliquã aliã causam. Dicit Jo. fa. ꝛ Rufinus q qui recipit vltimã manus impositionẽ. i. ordinem epalem in ecclesia, ordines confert, sed nõ executionẽ ordinis. Si autem extra, nihil cõfert: nec ordinem nec executionẽ: cũ tales nihil habeãt. ar. j. q. vij. daibertum. xix. di. c. propter. j. qõ. j. si quis cõfugerit. sed hec opinio reprobat̃. j. q. vij. cõuenientibus. j. e. ordinationes.[1] Dicas ergo q siue quis recipiat vltimã manus impositionẽ in ecclesia siue ex, dũꝫ tamẽ forma ecclesie seruetur i ordinando: semper ordinem cõfert: sed non semp executionem: et hoc siue scienter siue ignoranter ordinet̃ ab eo. Sed in hoc solo est differentia, q ordinati ab episcopis qui recipiunt vltimã man9 impositionẽ in ecclesia: siue ignorãter siue scienter: si alias digni fuerint possũt tolerari: vt j. e. c. ij. ꝛ iij. nisi in quatuor casibus. Si sunt maculati iterata vnctiõe: vt j. q. vij. saluberrimũ. in fi. Uel si sũt ordinati simoniace a simoniaco: vt. j. e. ab excõmunicatis. Uel si sunt rebaptizati: vt de ꝯse. distin. iiij. eos. Uel si ad subuersionẽ fidei adheserint hereticis, ꝛ in contẽptũ ecclesie voluerint ordinari ab eis.[2] vt. j. q. vij. conuenientib9. Si autẽ sunt ordinati ab epo qui extra ecclesiã recepit man9 impositionẽ: si sciẽter, nũq̃ tolerantur si ignorãter, ꝛ hoc ꝓbauerint, tolerant̃: vt. j. e. ordinationes. Hec ergo sit fides tua, q heretici et excõicati et depositi vera sacramenta cõferũt, ꝛ verũ corpus xp̃i conficiunt: vt no. j. qõ. j. dñs declarauit. Jo. Quod Jo. dicit de deposito, non credo esse verum: vt. l. distinc. ca. accedens. B.

Nos.[3] Casus istius ca. patꝫ. Et intelligitur de eo qui preter formam ecclesie ordinem cõfert: vel in odium cõsecrantiũ, sicut dictũ est. vel ẜm Rufi. ꝛ Jo. fauen. ꝛ Grac. intelligitur de eo qui vltimã manus impositionem recipit extra ecclesiam.

a Nos consecrationem. ẞ. i. q. vij. conuenientibus. et cã. daibertum.

b Ab excommunicatis. i. hereticis vel schismaticis. tales enim ipso iure sunt excommunicati.

c Celebrata. preter formã ecclie. Uel dic q in odiũ eorum hoc dictum est sicut ecclesia per pactionem consecrata potius dicitur execrata q̃ consecrata: vt. j. qõe iiij. ecclesia. xxiiij. q. j. pudenda.

Sed excõicati. Casus. Uidetur hic Gratia. ponere opinionẽ Rufi. ꝛ Jo. fauẽ. dicens q ordinationes eorũ q̃ nunq̃ fuerũt catholici, irrite sunt sꝫ ordinatiões eorũ qui fuerunt epi catholici: lꝫ postea fuerint excõicati, misericorditer ab ecclesia tolerãt̃. et ad hoc inducit sequens ca.

Ab excõicatꝭ. Cas9. Quidã catholici epi excõicati fuerũt: ꝛ tẽpore sue excõicatiõis quosdã clericos ordinauerũt. Quesitum fuit ab Urbano vtrũ possent in suis ordinibus tolerari Et respõdet q sic, si sint bone vite, ꝛ nõ sũt ordinati simoniace, vel non constat epos esse simoniacos: sꝫ decetero nõ ascẽdãt ad ordies superiores, nisi necessitas vł vtilitas exegerit.

d Quõdã. hic habuit Joã. fa. fomentũ sui erroris ꝛ ꝑ se iduxit. j. q. j. fides inq̃t. ꝛ. j. q. vij daibertũ. et ex̃ de schisma. c. j. ꝛ. ij. sꝫ hoc ideo dr: qꝛ facili9 dispensat̃ cuꝫ ordinatis a talib9[4] q̃ vltimã man9 impositionẽ recepe rũt in ecc̃lia. ꝛ capitula q̃ inducit, intelligo cum nõ fuit forma seruata: ꝛ ẞ eũ expresse est. j. de cõse. di. iiij. ostendit̃. ꝛ. c. quõ. ꝛ. j. q. j. qđ q̃dã. Uidet̃ aũt hic q siue scienter siue ignoranter ordinet̃ q̃s ab heretico preciso et simoniaco, nõ debeat cũ eo dispẽsari: qđ verũ est: nec obstat. j. qõ. j. si q̃ a simoniacis. vbi innuitur si ignorãter a talib9 q̃s ordinat̃, q possit secũ dispẽsari. sꝫ illud intelligim9 cũ G. de prelato tolerato ab ecclesia: hic de preciso. vel ibi nõ fuit simoniac9 et heretic9: hic aũt simoniacus ꝛ hereticus. Si quis ergo est ordinatus a simoniaco etiã ignoranter, executionẽ non recipit: cũ simoniacus sit suspensus ipso iure: vt. j. q. j. reperiunt̃. extra de simo. tanta. Sed quid faciendũ est huic si suus episcopus quẽ scit esse simoniacũ, vult ipsum promouere? h. dicit q qui ꝓmouetur a simoniaco prelato suo adhuc tolerato, non peccat: et libere potest suũ officiũ exequi. sed cõtrarium legitur extra de simo. per tuas. De hoc dixi. ẞ. j. q. j. si qui a simoniacis.

Sed illud. Casus. Supra in §. sed excommunicati dicit̃ q illđ ca. nos cõsecrationẽ. intelligit̃ de his qui nũq̃ fuerũt de numero catholicorũ. Nũc vero oñdit q

---

[1] q̃stle. ꝛ no. ẽ. j. q. j. §. opponitur.

[2] cũ possit ordinari a fidelibus. et illũ casũ põit h. penitus alienum a sapiori ca. sꝫ si ad subuersionẽ ꝛc. vt dicit h. j. qõ. vij. ꝯueniẽtib9. et qõ. j. si hęretice, vbi hoc ...

[3] ...

[4] Un̄ dixit h. q illud quõdã, ꝛc. addit potius vt ostẽdatur differẽtia i dispositione, nã cum ordinatis sciẽter ab illis q̃ nunq̃ fuerũt catholici epi n̄ dispensant: vt j. ca. ꝓxi. ẜm h.

poteſt intelligi de nominatim excommunicatis: quorum ordinationes ſcienter recepte non tolerantur quo ad executionem.

O Rdinationes. ¶ Caſus. Hoc cap. diuidit in duas partes. In prima parte dr̄ ꝙ illi qui receperūt ordines ab epīs ordinatis in hereſi, vel ab intruſis, nō tolerant in ſuis ordinib⁹ quo ad executionē: niſi ꝓbēt ſe neſciuiſſe in tpe ordinationis eos fuiſſe damnatos. In ſcḋa dr̄ ꝙ illi q̄ receperīt ordies a ſchiſmaticis quondam tn̄ catholicis epīs: ex mīa i ſuis ordinib⁹ tolerant ſi boni ſūt ꝓpt̄ neceſſitatē: ſꝫ ceſſāte neceſſitate, ſacri canones ꝓpriū robur obtineāt. ſcḋa ibi: Qui vero.

ne. Sed quid ſi maior pars fuerit excōicata, an poſſint alij eligere ſine ea? arg. ꝙ nō. ex̄ de cōcel. preb. ecc. non va. qꝛ diuerſitatē. Item q̄d ſi vn⁹ eſt excōicat⁹, ⁊ eligit cum alijs: an tota electio vitiet̄ ⁊ nō, niſi ipſi ꝯmunicent cōſentiendo. ex̄ de ſen. ⁊ re iudi. ad ꝓbandū. vbi caſſat̄ ſnīa iudicū qꝛ vn⁹ iudicū fuit excōicatus. Et arg. ad hoc ex̄ de offi. dele ga. cū ſuper. et. ff. de recep. arbi. pedius. Argu. cōtra ff. qḋ cū fal. tu. l. j. §. j. vbi dr̄ ꝙ non obeſt ſi tutor falſus interponit authoritatē ſuā cum tutore vero: qꝛ tenet qḋ actum eſt. ſuſpenſus aūt hodie eligit: vt extra de cleri. excō. mi. ſi celebrat.

V nde idem Urbanus ait.

¶ Qui nominatim excōicati ſunt, ⁊ q̄ alioꝝ ſedes inuadūt, alios ordinare non poſſunt.

O Rdinatiōes q̄ ab hereſiarchis[a] noīatim excōicatis facte ſunt, et ab eis q̄ catholicoꝝ adhuc viuētiū epoꝝum ſedes inuaſerunt: irritas eſſe iudicam⁹: niſi ꝓbare[b] valuerint ſe cum ordinarentur eos neſciſſe[c] damnatos.

¶ Qui vero ab epīs quondā q̄dē catholice ordinatꝭ, ſed in ſchiſmate a Romana eccleſia ſeparatis conſecrati ſunt: eos nimirū cū ad ecclīe vnitatē redierint, ſuatis ꝓprijs ordinibus miſericorditer ſuſcipi iubemus: ſi vita ⁊ ſciētia eos cōmendāt. Ammodo ṽo q̄cūqꝫ a predictis ſchiſmaticis ſancteqꝫ romane ecclīe aduerſarijs ſe ordiari ꝑmiſerit, nullaten⁹ hac venia dign⁹ habeat̄. Quāuis aūt mie intuitu, magnaqꝫ neceſſitate cogēte hāc in ſacris ordinib⁹ diſpēſationem ꝯſtituerim⁹: nullū tn̄ preiudiciū ſacris canonibus fieri volumus: ſed obtineāt ꝓpriū robur: ⁊ ceſſante neceſſitate ⁊ illud q̄ꝫ ceſſet qḋ factū eſt pro neceſſitate. † vbi eñ multoꝝ[d] ſtrages iacet: ſubtrahendum eſt aliquid ſeueritati.

E lectio q̄qꝫ niſi a catholicis facta fuerit, irrita eſſe ꝓbat̄.

U nde Gregori⁹ ſcribit Mediolanenſibus.

¶ Irrita ſit electio que nō a catholicis facta probatur.

N Os[e] in hoīem q̄ non a catholicis eligit̄[f], nulla prebemus rōne cōſenſum: nec ſi alicui⁹ vſurpatione factū fuerit, in locū vel ordinez illum ſacerdotis ſuſcipimus.

¶ Queſtio. iij.

Q Uod autez[g] epīs vel quilibet ſuperioꝝ clericos alterius ſine proprijs lr̄is ordinare nō debeat: Calix. pa. ſcribit dicēs.

¶ Alteri⁹ ecclīe parochianū nullus iudicare preſumat.

N Ullus alteri⁹ termiños vſurpet: nec alteri⁹ parochianū iudicare[h] vel ordinare aut excōicare preſumat: qꝛ talis iudicatio vel ordinatio aut excōicatio vel damnatio nec rata[i] erit, nec vires vl-

a ¶ Hereſiarchis Id eſt preciſis ab ecclīa, qui nunqꝫ catholici epī fuerunt. De alijs habes. ſ. ca. primo.

b ¶ Niſi ꝓbare. Iſti forte erāt pueri cū illi erāt preciſi. Uel forte Rome a papa fuerāt preciſi: ⁊ anteqꝫ fama crebreſceret, fuerūt aliqui ordinati ab eis: al's i his que publice fiunt non pōt quis ignorantiam allegare xvj. diſ. qḋ dicitis. Et eſt hic argu. ꝙ qui allegat ignorantiā, ipſam probabit. iij. q. ix. indicas. j. q. j. ſi qui a ſimoniacis. ex̄ de elect. innotuit. lxxxij. diſt. propoſuiſti. et hic manifeſte reprobatur diſtinctio Joā. et Hu. hic eñ diſtinguit inter ordinatos ab illis q̄ receperunt vltimā manus impoſitionem in eccleſia, et ordinatos ab illis qui receperunt vltimā manus impoſitionē extra eccleſiā: et tam hi qꝫ illi recipiūt ordinem, ſcꝫ characterem: ſed non executionem.

Ignorātiam, allegāſ illā, ꝓbare dꝫ

c ¶ Neſciſſe. ff. de proba. verius. cōtra. Sed hic preſumebatur eos ſcire. ſic. lxxxij. propoſuiſti. in fi.

d ¶ Multorum. Simile. ſ. xliiij. diſt. comeſſationes. ⁊ ſ. diſtin. l. conſtitueretur.

¶ Electio ¶ Caſus. Dictū eſt. ſ. ꝙ ordinatio hereticorum irrita eſt. Nunc dicit Gratianus ꝙ electio facta a non catholicis, irrita eſt: ſicut habetur in ſequenti cap. cuius caſus planus eſt.

e N Os. Si. xxiiij. q. j. aperte. ⁊ ca. miramur.

f ¶ Eligitur. Cōſtat ꝙ ſuſpenſus nō pōt eligere vt ex̄ de cōſue. cum dilectus. et ex̄ de eta. ⁊ quali. cū bo-

† Cōc. tert. lj. liberorū. cꝫ gl. ff. de his qui no. infa. ⁊ tex. in l. j. ſpī. C. de cadu. tol.

Q Uod autez. ¶ Hec q̄ſtio diuiditur in duas partes: in prima quarū queritur ſi quis dꝫ ordinari ab extraneo epō ſine literis? ⁊ rn̄det ꝙ non: ⁊ hoc ꝓbat vj. autho. ſcḋa ibi his authoritatibus. Jo. de fan.

¶ Caſus. Hic ponitur ſcḋa queſtio qua querit̄ an epiſcopus vel archiepiſcop⁹ poſſit ordinare clericos alteri⁹ epiſcopi ſine proprijs literis. et reſpōdet ꝙ nō: vt probatur per ſequentia cap.

g ¶ Quod autē. Certum eſt ꝙ nullus epiſcopus debet ordinare vel recipere clericos alterius epiſcopi ſine literis ſui epiſcopi: vt. lxxj. diſtin. per totum. nec ſufficiunt ad hoc litere archidiaconi: vt extra de offi. archidiaco. ſignificaſti.

Epūs clericū alteri⁹ epī non ordinet

N Ullus. ¶ Caſus. Calixtus papa docet hic ꝙ nullus epūs debet terminos alterius vſurpare, vel alterius parochianū ordinare, damnare, vel excōmunicare: qꝛ talis ordinatio, damnatio, et excōicatio irrita erit: ⁊ ꝙ hoc fieri non debeat, probatur authoritate euangelij dicentis: Ne tranſgrediaris ⁊c̄.

h ¶ Judicare vel ordinare. Niſi in caſibus: vt de peni. diſtin. vj. placuit. ſ. vj. q. ōe. iij. ca. vlti. ſ. iij. qō. vj. peregrina. et cap. j. ⁊. x. qōne. iij. nec numerus. ſ. qōne. v. mennā. ⁊. v. q. vij. nos ſi incōpetēter. ⁊ in caſib⁹ vbi q̄s ſortitur forū: ‡ ⁊ cū quis negligit ſuū locū ꝯuertere ad fidem. xvj. q. iij. placuit. ij. ⁊ cum epūs ſolus eſt in vna prouincia: vt. lxv. diſt. ſi forte. in fine.

‡ Aut not. iij. q. vj. in prin.

i ¶ Rata. Sꝫ querit̄ ſi vn⁹ iudex ſnīam excōicationis